

Harry Vincent Hellgren

18 juli 1925 – 4 januari 1993

(Några av tidningsklippen är utan datum och ibland svårlästa. Vi kommer att förbättra efter hand.)

Slutet på 1970-talet:

Färgrikt på Abrahamsgården

Konstnären Harry Vincent Hellgren visar upp ett av sina alster.

Harry Vincent Hellgren – välkänd västmanlandskonstnär – har fått inviga de nya utställningslokalerna på Abrahamsgården i Norberg. Det är den f.d. svarvarstugan som byggts om till en ljus och trevlig konstlokal, där Hellgren alltså nu är den förste som ställer ut.

När jag skrev "västmanlandskonstnär" inledningsvis, så syftar det på bostadsorten de senaste åren? Harry Vincent Hellgren är norrlänning med rötter i fjällvärlden. Den västmanländska bosättningen har inte påverkat honom i nämnvärd grad när det gäller motiv och färgval. Det är till stor del fjällvärldens höstfärger som brinner i hans dukar och det är fjällbygdens levnadsvillkor som

kommer till uttryck i dem.

Uställningen är lite ojämn, den pendlar mellan intensiva upplevelser och svalare iakttagelser. De förstnämnda dominerar emellertid och förmår ändå ge en sorts helgjutethet åt det samlade intrycket.

Han förmedlar en intensiv färg-

konst

upplevelse i några höstbilder med en inre, stark spänning. Man kan få Inge Schiöler i tankarna inför en del av dem. Men även andra årstider kommer till uttryck i hans bilder – årstider då färgerna slocknat eller tillfälligt dämpats. Till dessa hör den stora "Vårisar" som hänger i det mindre rummet.

Där hänger också tre dukar som tycks antyda en ny linje i Hellgrens måleri – de förmedlar en sorts slutgiltighet. Framför allt gäller det en duk med titeln "Ödegård", men också de två som omger den – "Kvällstämmning" och "Gammal skog".

De förmedlar en insikt om att det levande, färgsprakande, en dag tar slut – ödaligheten tar över, skymningen erövrar ljuset.

Jag vet inte om det innebär att konstnären är på väg att lämna sin färgberusning för en annan palett – men frenesin i bilden av ödegården pekar åt det hållet. Och det är den bilden jag kommer att bära med mig längst från den här utställningen.

EINAR BERGVIN

Konstnär från Möklinta ställer ut 1979

I lördags öppnades en konstutställning i Abrahamsgården, Norberg. Det är Harry Vincent Hellgren från Möklinta som tagit med sig tjugonio av sina verk för att visa upp i Norberg. Hellgren är 54 år och är född i Lappland. Som ung var han något äventyrlig av sig och ville flytta utomlands och där finna lyckan.

— Men det blev inte någon längre tid jag blev borta från hembygden säger Hellgren när FP träffade honom första utställningsdagen.

— Jag åkte till Holland och sedan blev det också en tur till London men lappmarken drog mer och jag återvände hem.

— Jag har inga målarskolor, utan är helt självlärd. Intresse för målning har legat mig varmt om hjärtat sedan barndomsåren. Men det är på det senaste åren jag kommit igång på allvar, menar Hellgren. Hellgren använder sig inte av pensel när han målar.

— Det kan jag inte. Jag tycker det går bättre att lägga på färgen med kniv, säger han.

Det är Hellgrens andra stora utställning den han nu har i Norberg. — Jag ställde tidigare ut i Möklinta och sålde jag sju målningar och samma tycks det bli i Norberg, säger han.

För under tiden Hellgren höll på med sin hängning av utställningen såldes inte mindre än sex målningar.

Vad är det som gör Hellgrens tavlor så åtråvärda? Jo hans tavlor framhäver motiven på ett eget litet sätt. Inte något överdrivet i hans målningar, det bjuds en dröm- och trolsk stämning.

Harry Vincent Hellgren, Möklinta framför en av sina målningar han ställer ut i Norberg.

De flesta av motiven är hämtade från norrländska skogarna, och det måste man

förstå av hans kärlek till naturen.

Walfred Lindman

Möklintabo hämtar motiven från Norrlands vilda natur

Harry Vincent Hellgren ställer ut sina oljemålningar på Abrahamsgården i Norberg. Det är allra första gången han har en egen utställning. På lördagen var det vernissage. Redan efter fyra timmar var sexton av de 29 tavlorna sålda. Succé är det minsta man kan tala om!

— Jag är väldigt lycklig, sa han när han satt lite omtumlad på trappan utanför utställningslokalen. Jag är nästan chockad. Det finns ju så många duktiga konstnärer. Men det är väl något i mitt vilda måleri som fångar.

Harry Vincent Hellgren kommer ursprungligen från Storuman. Sedan tolv år tillbaka är han bosatt i Möklinta utanför Sala. Där har han sin ateljé, och där har han sin familj. Men det är i Norrlands vilda natur han hämtar sina motiv.

— Jag har försökt att måla här nerifrån, men det går bara inte.

— Jag förstår själv inte riktigt varför. Men jag är ju uppväxt däruppe...

TOG 54 ÅR

Harry Vincent Hellgren har velat måla i hela sitt liv.

— Det har alltid funnits i huvudet, säger han. Nu går det inte att hålla emot längre. Men det har tagit 54 år.

Han säger själv att han varit

något av en hopprerka. Han har arbetat mycket med bilar, på verkstad, men under en tioårsperiod har han också varit skidförare i fjällen och lotsat turister genom den natur han känner så mycket för.

— Det har givit mig väldigt mycket. Jag har lärt människor se och själv har jag också lärt mig väldigt mycket. Under mina vandringar har jag också samlat på motiv.

Harry Vincent Hellgren är helt självlärd.

— När jag var en 18, 19 år försökte jag åka ner till kontinenten för att lära mig måla. Men konsterna blev för stora. Jag hamnade väl i London ett tag och gick runt på utställningar, men sen åkte jag hem igen. Nu känner jag ingen längtan ut längre.

Det har inneburit stora påfrestningar att själv pröva sig fram.

— Det har varit många misslyckanden. Man har löder i huvudet, men när man får det på duken stämmer det inte. Det har varit dyrt också. Allt material man förstör kostar en massa.

Hur har du då klarat ekonomin?

— Frågan jobbar. Hon är hela kärnan i det hela. Utan henne skulle det inte gå.

MED KNIV

Målningarna är uteslutande gjorda med kniv, i breda drag och ofta i starka färger.

— Det passar väl till landskapmåleri med de stora vyerna. Utställningen på Abrahamsgården är resultatet av tre års arbete.

Känns det inte svårt att bli av med tavlorna?

— Jo, man fastar sig vid vissa. Speciellt den stora från Åre, som jag kallar "Lappland". Den sål jag ont för. Därför vill jag ofta lära känna dem som köper mina tavlor lite närmare.

— Jag vill veta vad de finner i mina tavlor. På det lär jag mig själv väldigt mycket också.

FORTSÄTTER

Kommer du att fortsätta måla nu?

— Ja, nu finns det ingen återvändo. Nu när jag fått sånt svar, jag hade fortsatt ändå men mitt dälliga självförtroende hade nog varit ännu sämre om det inte gått så bra här.

Utställningen av Harry Vincent Hellgrens tavlor på Abrahamsgården pågår till den 15 juni.

JAN GELJERSTAM

Sala Allehanda 14 oktober 1980:

Harry — konstnär som lägger färgen med kniv

Harry Vincent Hellgren i Äsvallen, Möklinta, är en ovanlig konstnär.

I stället för att på vanligt sätt måla tavlor med pensel, lägger han färgen med kniv.

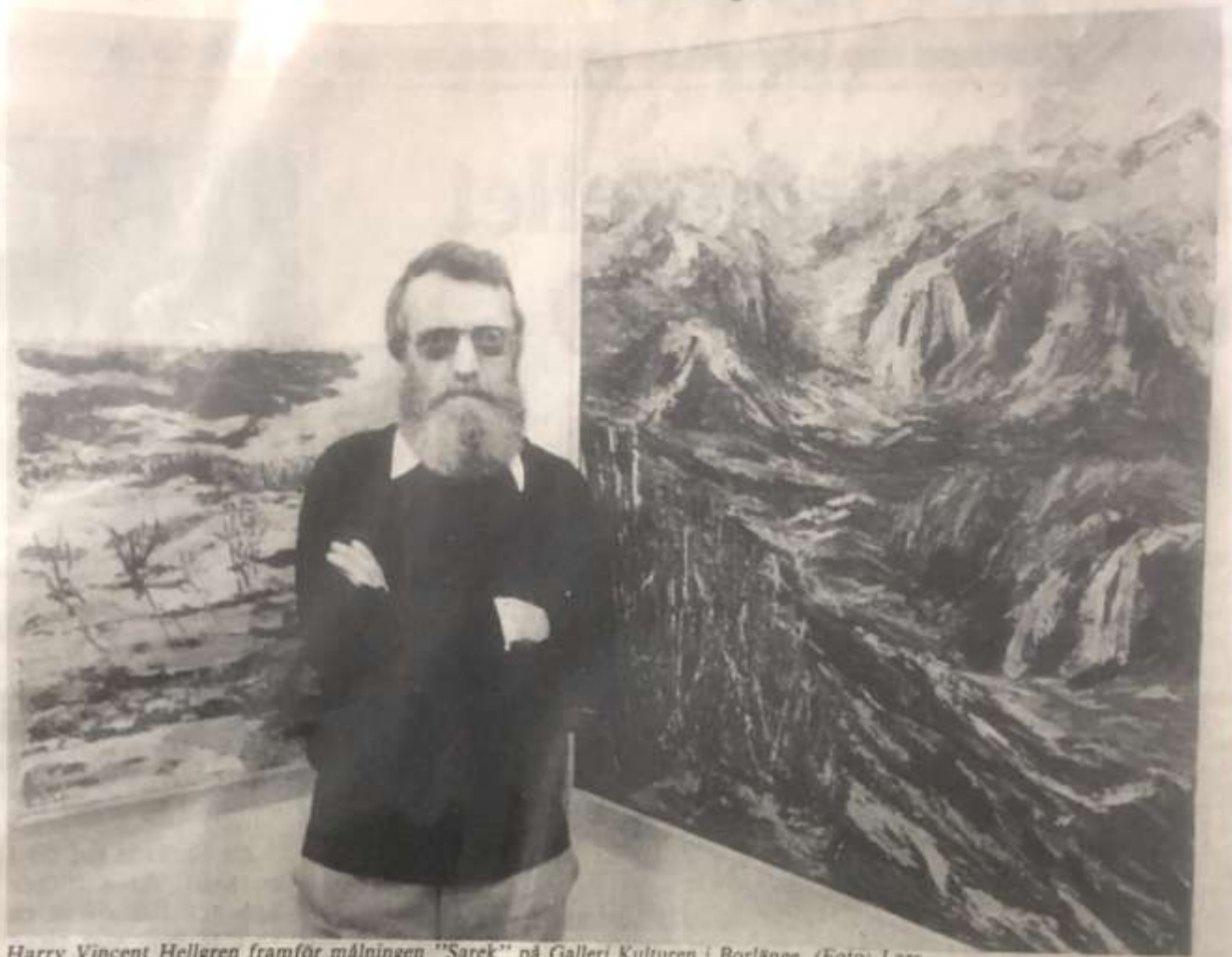
I helgen visade Harry ett stort urval av sina målningar. Han skildrar helst naturen och hämtar många av sina motiv från fjällvärlden.

Efter att tidigare ha arbetat som bilplåtslagare är Harry numera konstnär på heltid. Han är som målare helt självlärd.

Utställningen, som anordnas i Hellgrens hem, var välbesökt och alla som kom dit bjöds på kaffe.

Nästa år ska Harry Hellgren ställa ut i Stockholm.

Expressionist med lyrisk ådra

Harry Vincent Hellgren framför målningen "Sarek" på Galleri Kulturen i Borlänge. (Foto: Lars Tegman).

Till den 1 februari har konstnären Harry Vincent Hellberg en tavelutställning på Galleri Kulturen. Naturalistiska bilder i olja som det heter i presentationen.

Hellgren är från Västerbotten, och det är därifrån han hämtar alla sina motiv, från tidig vår till sent fram på hösten. Är en typisk utomhusmålare som sällan skyr vådrets ofta obarmhärtiga yttningar. Har målat sedan ungdomen och sålt sina tavlor efter hand. Några egentliga utställningar har han inte haft förrän på senare år. Nu har han samlat ett 30-tal tavlor till visningen i Borlänge och det står inte länge på förrän också Stockholms konstpublik får ta en titt på hans oljor.

Expressionistiskt

Hellgren modellerar fram sina

motiv med färg i tjocka lager, intensivt och expressionistiskt som i "Sarek". Det är en översiktsbild av ett storslaget högfjällsområde med glaciärer genomskurna av djupa dalar.

Målningen "Höst" utmärks av intensiv kolorit. Det har riktigt hettat till i konstnärens penslar när han återgett glöden bland höstens lövverk, jöklarna i bakgrunden och den slingrande joken som tar sig fram över vidderna.

Lyrisk ådra

Också en lyrisk ådra får komma till uttryck hos Hellgren. Som i "Trolltjärn", "Värmorgon" m.fl. tavlor. En ödesmättad stämning tycks ha lägrat sig över motivet i "Väris", blå-vit, kylig men dock innehållande en löftesrik väntan.

Annars blir Hellgrens landskap ofta speglingar av inre sinnessämningar. "Skördetid" med sina tolbelysta skylar som dignar av mo-

gen säd — ger de inte associationer till ro och hoppfullhet? I grannskapet hänger den uttrycksfulla "Krokiga björkar". De kämpar för livet i en hård och vräng miljö.

Att Hellgren älskar sitt land-

skap uppe i höga Nord är inte att ta miste på, så innerligt som han kan tolka storheten och ensamheten där, i skogarna och över vidderna.

SONJA LANDGREN

Intensiva färger

I dag, lördag, presenterar Fagersta konstförening målaren Harry Vincent Hellgren från Möklinta, en alldeles okänd målare ända till förra året då han ställde ut på Abrahamsgården i Norberg och fick sälja så gott som hela utställningen.

Utställningen i Konsthallen i

konst

Fagersta består av ett 40-tal oljor som sammantagna ger en intensiv färgupplevelse, och man behöver inte gå länge framför tavlorna för att känna lite av den arbetsiver Hellgren befinner sig i. Hans verktyg tycks vara kniv och pensel och han målar inte med färger.

Den handlar hela tiden om landskap i vinter, vår och sommar – mest vildmark och fjäll och skildringen är genomgående kraftfullt lyrisk.

Väst är utställningen som helhet något ojämn. Bäst är konstnären när han är "innesluten" i sitt motiv. Ta de stora

målningarna från Sarek exempelvis. Nej, han är inte "innesluten" på det sättet att han fysiskt finns med i bilden, men man kan i bilden ändå låsa av en nästa fysisk närvaro – en här- och nu-känsla, en intensiv upplevelse av landskapet.

I andra fall handlar det mer om ett iakttagande och då blir bilden strax mindre intressant. Men titta gärna på Sarek-målningarna, Ödehus, Polarnatt, Gammal skog, 1 andemäktning och några till. De rymmer denna intensivupplevelse – att befinna sig mitt inne i bilden, vara en del av naturen.

Kanske upplever man utställningen och motivvalen som lite ensidiga – men samtidigt fångas man också något av den konsekvens de ger uttryck för.

Hans teknik är på intet sätt bländande – snarare bär hans måleri upp av upptäckarglädje, av att färgerna "bär" fram det han upplever inför sina motiv, eller i bästa fall inuti sina motiv.

EINAR BERGVIN

Salakonstnär ställer ut i Kolsva

Salakonstnären Harry Hellgrens målningar blev livligt beundrade vid vernissagen i Bruksboden, Kolsva, i lördags. Under hela veckoslutet lockades många länsbor, och även mera långväga gäster, av hans vackra naturskildringar.

Fjäll i vinterskrud är ett motiv

som tilltalar de flesta, och här kunde man få sitt lystmäte. De mjukt vitklädda vidderna med uppstickande avklädd vegetation är verkligen rosigande för ögat. Men fjällen har en sommar också. Då blir färgtonen djup och kraftig. Inför den storslagna massiva mäktighet som naturen bjuder på då, känner man sig nästan andäktig. Allt detta har Harry Hellgren fångat med sin pensel på ett mästarellt sätt.

Fjällmotiv dominerar

skildringar.

Fjäll i vinterskrud är ett motiv

Harry Hellgren
pencil på ett mästertligt sätt.

Fjällmotiv dominerar Kolsva-utställning

Salakonstnären Harry Hellgren, bosatt i Möklinta, ställer ut sina oljemålningar med fjällmotiv i Bruksboden i Kolsva på lördag.

Nu när hösten gör sitt inträde, börjar utställningarna komma igång. I Kolsva har Harry Hellgren från Möklinta vernissage på lördag i Bruksboden. Harry har sitt konstnärliga skapande på heltid sedan sex år tillbaka.

Han arbetar i olja och det är Norrlandsmotiv som dominerar.

Det här är hans fjärde separata utställning, och den omfattar 17 stora oljemålningar i klara färger.

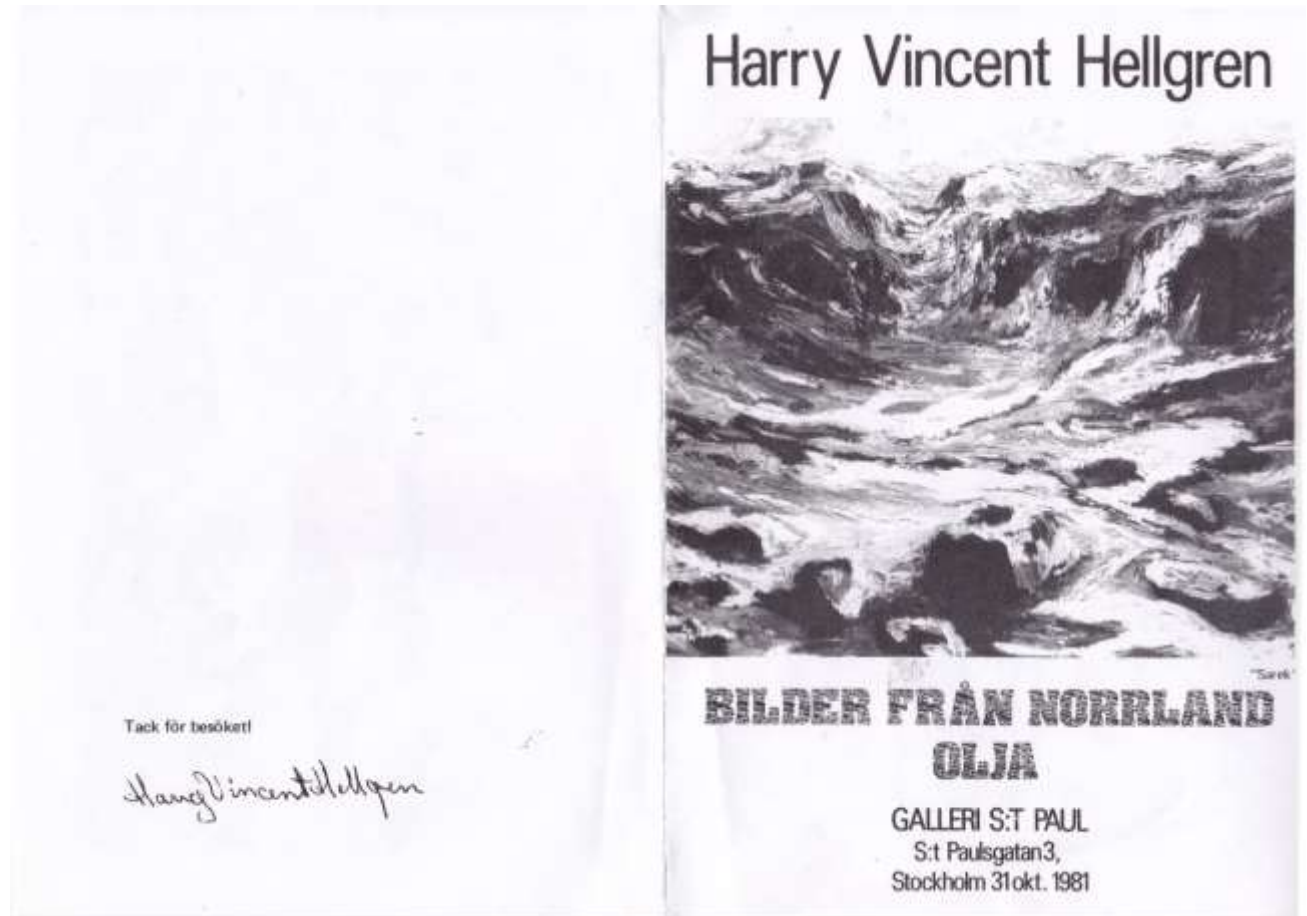
Harry kommer ursprungligen från Storuman, och att han har fattat kärlek till hembygdens fjällvärld märks väl i valet av motiv. Man kan följa årstidernas skiftningar och olika väderförhållandens stämningsinslag i hans tavlor. Det finns även ett lantbruksmotiv med kornnesar.

— Det kom till av en tillfällig-

het, säger Harry. Egentligen sysslar jag inte med den typen av motiv. Men jag fick se det här fältet i Västerbotten, och tyckte att det borde bevaras.

Utställningen börjar nu på lördag och pågår till och med den 14 september.

Utställningsfolder Galleri S:t Paul 31 okt – 12 nov 1981:

Vernissage:
Lördagen 31 okt. 1981 kl. 13–17

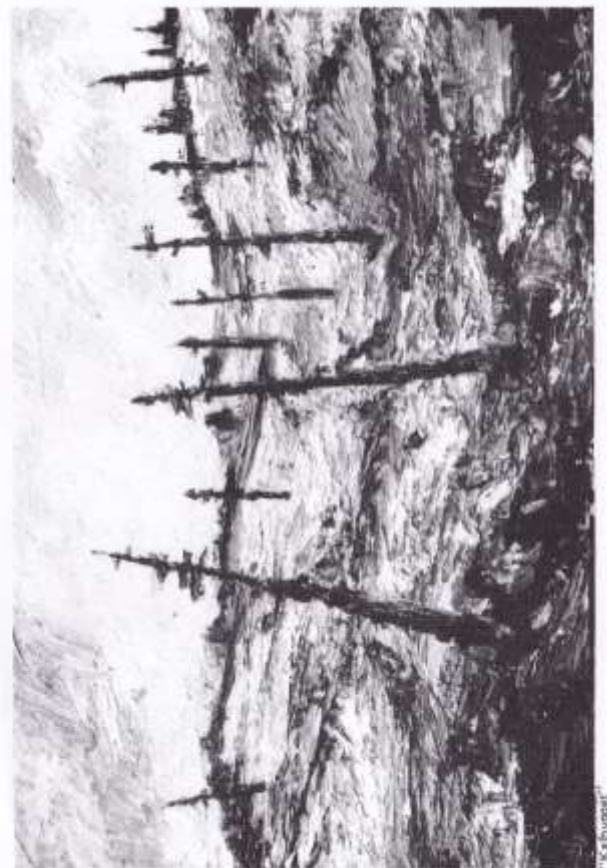
Öppettider:
Tisdag – Lördag 11–17
Söndag 13–17
Måndag Stängt

Utställningen pågår t o m 12 nov. -81

Harry Vincent Hellgren
Kyrkbyn, Möklinta
Tel. 0224-802 64
Född i Västerbotten

Ett flertal separata utställningar i mellansverige och norrland. Representerad i olika konstföreningar, samt i många privata samlingar.

1982:

982

11

Konstnären Harry Vincent Hellgren var den förste som hade konstutställning i de nyrenoverade lokalerna vid Abrahamsgården. Konstnären och Abrahamsgårdens ägare Lilian Fernqvist poserar här framför en av tavlorna.

Harry först i Lilians nyrenoverade lokaler

Harry Vincent Hellgren från Möklinta var den konstnär som fick äran att inviga Abrahamsgårdens nyrenoverade lokaler. Hans utställning öppnades i lördags.

Lilian Fernqvist har renoverat gårdsstugan på Abrahamsgården och där kommer i fortsättningen att bli utställningslokal. Den tidigare utställningslokalen ska användas för tygslöjden.

Det är andra gången som

Hellgren ställer ut på Abrahamsgården och denna gång har han 34 verk med sig. För tre år sedan, då han visade sina tavlor i Norberg, hade han framgång. Detsamma var förhållandet i Fagersta året efter.

Hellgren kommer nu att lämna Västmanland och bege sig till sina hemtrakter i Jämtland. Han slipper sina långa "målarresor" på detta sätt, för hans viktigaste motiv är naturen, med en förkärlek

till fjällen.

Harrys stora teknik är kniv, men han har även gjort någon tavla där penseln kommit till användning.

Även denna gång kan man se att Hellgren framhäver motiven på ett eget sätt. Inte något överdrivet i hans målningar och det kanske är den stora orsaken till att tavlorna är så åtråvärda.

Walfrid Lindman

Oljor från Norrland i Arboga-galleriet

**"NORRLAND - FÄRGER-
NAS LAND!"** skulle man kunna
sätta som rubrik på den utställ-
ning som just pågår och som
hade vernissage på söndagen i
Galleriet i Stadsbiblioteket i Ar-
boga. Harry Vincent Hellgren
från Möklinta visar bilder från
Norrland i olja och han inleder
därmed också vårens utställ-
ningssäsong i Arboga i Arboga
Konstförenings regi.

**HARRY VINCENT HELL-
GREN** är född i Västerbotten.
Det märks förvisso också på
hans motivval. Det är Norrland
han målar, dess vatten och dess
fjäll, de norrländska hedarna
och skiftningarna i naturen allt
efter årstid. Han kan sina mot-
iv, känner för färger och skift-
ningar, visar fram det karga på
ett medvetet och varsamt sätt
och låter åskådaren själv hitta i
motiven det som är det ange-
lägsamaste för konstnären.

HAN ARHETAR OFTAST
med kniven. Läger på tjocka

lager av färg som han sedan
bearbetar på ett sätt, som gör
att det färdiga verket oftast får
en extra dimension, ett djup
också då man betraktar det på
nära håll. Ett inte vanligt sätt
att uttrycka sig.

Till detta kommer hans emi-
nenta förmåga att återge fär-
gerna i exempelvis kråkriset -
ripiet säger en del - där det
står flammande rött en höstdag
i den lågt liggande solen. Eller i
vattnet kring timmerbröten
mitt i forsens nedre del för att
nu bara ta ett par exempel
bland de många fina motiv,
som han nu visar upp i Arboga.

**HARRY VINCENT HELL-
GREN** är förvisso påverkad av
sin hembygd. Det ser man på
alla hans tavlor. Hans natur är
den norrländska, det karga och
mäktiga, de stora avstånden
och framför allt färgerna.

Lagom tills snön och kylan
kom tillbaka till Arboga så kom
han med sina oljor, med sina

fantastiska färger som får väg-
garna i galleriet att blomma,
får hela galleriet att flamna
upp.

HAN STANNAR I ARBOGA
med sina bilder i två veckor.

Den musikstund, som skulle ha
inlett visningarna i går efter-
middag, den har Arbogaborna
kvar. Nästa söndag bjuder
Ungdomsmusiken på under-
hållning en stund.

Har ni inte gått till galleriet
innan dess, så gör det då. Harry
Vincent Hellgren är en ange-
näm bekantskap och hans tav-
lor i galleriet är vårt minsta ett
besök de här 14 dagarna som
dem visas i stan.

HENRY JERN

Till Arboga tog konstnären Harry Vincent Hellgren med sig
sin fru Ruth.

(Foto: Lennart Forsberg).

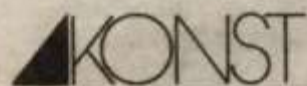
VÄRIS.

En av östersundskonstnären Harry Vincent Hellgrens stora oljemålningar med naturmotiv.

Naturlyriska motiv visas i Jokkmokk

I gamla apoteket, Jokkmokk, utställer nu Harry Vincent Hellgren oljemålningar med naturlyriska motiv. Bilder från Norrland är utställningens tema med betoning på både Norrbotten och konstnärernas egna hemtrakter öster om Östersund.

Harry Vincent Hellberg
Gamla apoteket, Jokkmokk

Harry Vincent Hellgren är autodidakt och har varit utövande konstnär i många år. Med förkärlek väljer han pastorala motiv och karga, kärva fjällmotiv. Uttrycksmedlet är enbart olja. Den ofta pastosa färgpåläggningen sker med många tekniska varianter: pensel, palettkniv och fingertopparna kommer till användning när Harry Vincent Hellgren mejslar fram de nästan reliefartade målning-

har fångat miljöer med enstaka hus och grupper av gamla byggnader. Ibland rör det sig om ödehus, ibland om bebodda sommarhus och hyar. Kanske finns där några stänk av Olle Olsson, Hagalund, Grunewald och andra svenska klassiker.

Från ett lågt fågelperspektiv skildrar Harry Vincent Hellgren husgrupperingarna, hustaken och de omgivande markytorna. Ibland är ytorna starkt förenklade. Färgen talar sitt eget språk och bildar ett slags kompletterande färgackord utan att direkt framhäva några detaljer. I andra målningar åter är uttrycket mer tydligt. En enskild väg med några enstaka hus blir en högst levande miljö liksom vyn över några fjällgårdar.

I ett par närbilder fokuseras skönheten i detaljer som några röda klipphällar, mossor och ljung.

Sällan ser man några människor i Hellgrens oljemål-

Vernissage!

ETT MÄSTAR- BREV

Vernissage - en samling rika människor i flotta kläder, som dricker konstiga drinkar och tar tillfället i akt att visa upp sig?

- Nej, inte här, försäkrar ägarna till Galleri Norrland, Birger Lindgren och Maj Nilsson.

- Alla besökare är lika välkomna, förklarar Maj.

De båda tror att intresset hos de yngre blivit på skottan. Många skolklasser kommer till galleriet och tar på utställningarna.

- Det är hemskt roligt när skolklasserna kommer. De får välja ut en tavla var och sedan berättar vad de ser. Det är väldigt nyttigt för dem, säger Maj.

Birger och Maj har som princip att aldrig ha förhandlingen på en utställning, där de bjuder in speciellt utvalda personer, trots att det hinner på andra ställen. Birger och Maj vill att publiken på vernissagen ska vara den första som får se skotten.

- Det blir svårt om vissa människor får gå före och köpa, påpekar Birger.

Många besökare återkommer vid varje vernissage. Det är deras intresse och vana. Vernissagen följer ett stort intresse på den konstnärsskolan.

På söndagens vernissage var det konstnären Harry Vincent Hellgren från Nulden som ställde ut ett 30-tal tavlor.

Konstintresset

Han tycker att Östersund är en bra stad att ställa ut i, eftersom konstintresset är stort. Han hade också många besökare på sin vernissage. Att få sälja tavlor är dock inte en självklarhet.

- En del del är reserverat. Förra dagen är inte säkert att den ger så mycket. Man köper inte tavlor som man köper ett kilo äpplen. Man måste fundera lite grund och ta tid på sig, minns Harry Vincent.

Han hade sin första utställning och första vernissage för tio år sedan. Den gången var det ganska merstilt. Det gick väldigt bra för honom. Han sålde då nästan alla sina tavlor.

Känner press

- Numera har jag kommit upp i den åldern när det inte är nervöst mera, konstaterar han, men han känner ändå en press på sig att ha något att visa upp.

- Konstnären tjänar inte mycket pengar på en utställning, men den ger mycket reklam, påpekar Birger.

Ordet vernissage är franskt och kommer från att tavlor var nyfärdiga vid utställningen. Konstnären signerade oftast sina konstverk vid vernissagen och färdigade dem sedan.

Agnetha Blomberg

Ha
Ha
nu
nå
om
me
va
ge
la
...

• Kultur

Opinion

"Gubbism" och prominenta namn på Östersunds gallerier

■ Mellanting mellan elefanter och människor på Lilla galleriet. Bakom står Kjell Hober, målare och skulptör, bosatt i Karlskrona. 1968 uppfann han dessa gubbar av en slump. De bara dök upp och sedan har det fortsatt.

Han är född i Övertuleå och började måla 1959 vid åtta års ålder efter att ha sett en utställning i Sundsvall av Öviks-konstmåren Gösta Werner. Utbildningen har bland annat ett års studier vid Gerlesborgsskolan i Stockholm med Peter Dahl som lärare. De är fortfarande goda vänner. I somras utställde han tillsammans med pensionerade konstprofessorn Oscar Reuterswärd på ett sommargalleri utanför Karlskrona och de kommer att sammanstråla igen på Aguelimuseet i Sala i februari.

Fantiserar

Målningarna är gjorda i gouache på duk. Han leker och fantiserar. De mörka tycker jag bäst om, de påminner om primitiva infödingsmasker.

Galleri S visar i huvudsak färglitografier denna gång med nog så prominenta namn. För att börja med den äldre årgången har vi Spanien-Gustav, Gustav Rudberg, med atmosfärfyllda studier från Ven.

Över 80-åriga Pierre Olufsson, varav det samtidigt pågår en utställning på Thieliska galleriet i Stockholm, ställer upp med nya blad, "musikaliskt färgrika klanger som piruetter. Olle Nyman har litet blan-

KONSTRONDEN

Anna-Britta Nilsson

dat, alltifrån stilleben till stads-
vyer.

De två återstående är i 30-
årsåldern. Lars Jonsson, djur-
målare på Gotland, visar
skickligt gjorda fågelstudier.

Bo Larsson, elev till Olle Ny-
man, har ett enda blad, men
desto större. Det är en mycket
vacker aftonbild av ett Stock-
holm i snö. Det återspeglade
ljuset i vattnet gör att staden
verkar hänga i luften.

Från det mer sofistikerade
på galleri S gick färden i sön-
dags vidare mot Galleri Norr-
land, som inleder stort med
måttiga Norrlandsmotiv av

Harry Vincent Hellgren, de sista
sex åren bosatt i Bleckåsen.
Han har mest haft utställ-
ningar i Mellansverige, men
flyttade hit av praktiska skäl,
eftersom det var vildmarkens
motiv han mest av allt ville må-
la.

Han har studerat på egen
hand, målat hela livet, även
om han inte levt på det direkt.
Det har han dock gjort de sista
20 åren. Ett tag bodde han i
Holland, där van Gogh-mu-
seet fängslade honom särskilt.
Nog tror jag att han inspirerats

Harry Vincent Hellgren målar inte det han ser utan vad han såg.
Här har han återkallat sin västerbottniska hembygd.

mycket av denna. En intensiv
lysande gul färg skymtar här
och där i målningarna.

Eljest kommer jag mer att
tänka på Eric Hallströms
Norrlandsskildring från 1930-

talet, då denne efter en vistelse
i Frankrike lade om stil och
blev expressionist. Men fak-
tiskt hade han också tagit in-
tryck av van Gogh, så cirkeln
sluts.

Hellgrens måleri kan man i
alla fall se vad det föreställer.
Särskilt husen har han en för-
måga att ge en festlig, nästan
sagoaktig prägel. De ligger lik-
som utkastade litet hur som

helst. Men ibland är det en
fråga om visioner som i de
stora Ovåder.

Vestmanlands Läns Tidning 19 april 1991:

VLT 9/04.89
Stillsammare revolt

■ Det är några år sedan Harry Vincent Hellgren ställde ut i våra trakter — senast för fyra år sedan, tror jag, och då i Konsthallen i Fagersta. Då var det den obändiga fjällvärlden han målade med hög färgintensitet, det var brinnande, vindpinade höstbjörkar och branter.

Nu är det inte så mycket denna fjällvärld, nu är motiven hämtade från befolkad bygd i allmänhet och färgakalan är mer dämpad än jag kan minnas från tidigare möten.

KONST

Harry Vincent Hellgren

Hitoshi Kakisaki

Galleri Abrahamsgården, Norberg

Dramatik finns det fortfarande i hans bilder, men konfrontationerna är inte lika starka, det är inte samma egensinniga utspel.

Det går också att avläsa ett vemod — i två målningar med titlarna Enskild väg I och II för han betraktaren genom klungor av övergivna hus — övergivna byar i det som förut kan ha varit levande landsbygd. I dessa, speciellt i Enskild väg I, har han strävat efter en mycket stark förenkling som kanske kan uppfattas som början till en medveten formförnyelse.

Men det finns byar som lever också, som i Bygatan, och trösterika färgfläckar i tillvaron som exempelvis Blå huset.

Jag vill också gärna notera en stor duk som han kallat Vårpreludium, där det karga fjällandskapet förbereder sig för den färgexplosion som våren kommer med. Men sammantaget är det en stillsammare revoltör som nu lägger färgerna även om penseldragen fortfarande är kraftiga och berättarglädjen levande.

Men jag kan inte begripa varför han stängt in sina bilder i breda, uniforma, högtidliga ramar i svart eller brunt och guld — bilder som inte är ett dugg högtidliga utan tvärt om med en enklare utstyrsel skulle kunna föra ett avspänt "samtal" med betraktaren.

I lilla galleriet visar japanen Hitoshi Kakisaki glas. Han är i Sverige för att lära mer om olika glasblåsnings- och glasbehandlingstekniker och har en tid arbetat i glashyttan hos Åsa Brandt i Torshälla. De utställningsföremål han har med här, har han tillverkat under sin vistelse i Sverige.

Det är svårt att beskriva hans stora, härliga skålar som dels har målad yta, dels figurer i upphöjd relief. En heter Popsångare — en figur som slår knut på sig själv.

Det finns också ett par uppsättningar selters- och vinglas som väl tål att beses — de senare skiljer sig betydligt från den form vi är vana vid att se.

De båda utställningarna är kvar till 2 maj.

EINAR BERGVIN

■ Ett personligt måleri visar Harry Vincent Hellgren på Galleri Norrland. Han är bördig från Storuman och bor sedan maj i år i Jämtlands Ånge, efter många års bosättning i södra Sverige. Under åren har han återvänt till Norrland för att nå de

motiv han fångar i sitt måleri. Det handlar huvudsakligen om naturskildringar, där känslan inför fenomenet förs i förgrunden. Ett expressivt omtolkande och förstärkande av intrycket. I en grupp målningar, "Skördetid" ansätts kärvarnas klargula pastos och kraftfullt medan "Islossning" blir till ett milt ljusskimmer. Kraften bakom "Storbröten" förmedlas i målningen i målningarna från Sarek delges storlagenheten. Ibland störs helheten av rena färger men i stort övertygar frimodigheten och målarglädjen i Harry Vincent Hellgrens arbeten.

Utställningen, som är målarens första i Östersund, pågår t.o.m. den 27 november.

Östersunds-Posten 15 december 1992:

Harry Vincent Hellgren i sin ateljé i Bleckåsen.

Foto: Torsten Lind

Han njuter av varje sekund

■ Konstnären Harry Vincent Hellgren i Bleckåsen njuter av varje sekund. Han är svårt sjuk, men sprudlar ändå av livsglädje. – Jag lever för min familj och måleriet, säger han.

– Julextra från Åre 26-29 –

Utmalning ar livet för Harry

Konstnären Harry Vincent Hellgren i Bleckåsen ger aldrig upp. – Måleriet ger mig styrka att leva även om jag vet att min tid är utmätt, säger denne färgstarka i dubbel mening, konstnär som fått utmärkelsen konstnärskapets frans. Bilden i bilden med en tevla på staffliet.

– Varje dag är en gåva av livet. Jag har så mycket jag skulle vilja hinna med att skapa innan jag tvingas lägga bort pennlar och färg.

Konstnären Harry Vincent Hellgren i Bleckåsen njuter av varje sekund av livet. Han är svårt sjuk men sprudlar ändå av livsglädje. I ateljén där Harry arbetar dagligen står soffan av silverfärg mot besökaren.

Färgchock

Det blir också en underbar färgchock. Sena, tunga, färgrika tankar rullar och hänger runt väggen och skåpa små färgpennor hänger till. Allt blir en stor upplevelse av en konstnär som lever på sin konst.

Det handlar om fattigdom från Vinölsberg i Västerbotten som ser i livet fick chansen att måla. Hans liv har alltid varit färgrik och kämpigt.

– Det måste finnas något

bra i livet, säger han. Han vill inte ge upp i Vinölsberg där han tillbringat sin barndom. Han vill inte ge upp i livet. Han vill inte ge upp i livet. Han vill inte ge upp i livet.

– Jag blev hjälplös och det var svårt att gå till skolan. Det var svårt att gå till skolan. Det var svårt att gå till skolan. Det var svårt att gå till skolan.

– Det var en härlig tid med Sigrun. Sigrun var en härlig person. Det var en härlig tid med Sigrun. Sigrun var en härlig person.

Styrka

Hans spåda kropp är mätt av sjukdom, men det finns en stark styrka i honom. Han är en stark person. Han är en stark person. Han är en stark person.

– Jag lever för min familj och måleriet. Det betyder att jag vill leva med så mycket i livet som jag kan. Det betyder att jag vill leva med så mycket i livet som jag kan.

Lätt till skratt

Harry har ett stort skratt. Hans skratt är stort. Hans skratt är stort. Hans skratt är stort.

– Att måla är att leva. Det betyder att jag vill leva. Det betyder att jag vill leva. Det betyder att jag vill leva.

Harrys målarverk är en stark styrka. Det betyder att jag vill leva. Det betyder att jag vill leva. Det betyder att jag vill leva.

Problemen har varit många. Det betyder att jag vill leva. Det betyder att jag vill leva. Det betyder att jag vill leva.

Torsten Lind

Thorsten Lundgren med sin lyckade målning Sommarfjäll, Tvåräklumpen, i Brunflo hembygdsgård Lillgrytan.

Glödande fjäll och färgstarka höns

■ Samtidigt som älgutställningen öppnades i Galleri Fjöset, Alsen, för en vecka sedan var det även vernissage på verk av tre konstnärer. En av dem var bygdens egen son, den för inte så länge sedan bortgångne **Harry Vincent Hellgren**.

Det är målningar det riktigt glöder om. Särskilt i fjällmålningarna bredde han på. Riktiga färgexplosioner blev det.

Överraskande var mötet med **Birgit Jacobssons** interiörer från en hönsgård, där hon fångat diverse situationer invånarna emellan. Rent färgmässigt är de också de bästa i samlingen.

Symboliskt?

Thorsten Lundgren ägnar sig åt stenar och skog på ett betydligt kargare sätt. Man får en misstanke om att det hela kanske ska tolkas symboliskt. Titlarna antyder också att det i vissa fall rör sig om längtan efter vår och sommar.

Målningar av **Thorsten** möter även i Brunflo hembygdsgård Lillgrytan, men där ges ett något annorlunda intryck. Svårmodet har försvunnit. Framför allt gäller det ett fjällmotiv, som har fått en väldig lyster och måttnad.

Utställningen för övrigt i Brunflo innehåller en hel del

bra saker, bland blomstermålningar av **Ruth Söderberg** och **Birgit Jacobsson**, utsikter och gamla hus av **Solweig Öqvist**, **Vivie Salomonsson**, **Kjell Berglund** och **Christer Jonsson** samt slutligen interiörer av gamla hus av **Gittan Sollander**.

Lapptäcken

På vägen till Brunflo gjordes en avstickare till Näs-kotts hembygdsgård och det var väl värt mödan. Här visas mycket fina arbeten i lapp-täcksteknik av **Elsa Bergström**, Östersund: Quiltade täcken och bonader, gjorda både med fantasi och handskicklighet. Målningar av **Paul Rengmyr**, Värmon, visas också: Fjäll, myr och äng i all sin prakt.

Mer av **Vivie Salomons-son** visas på Härkonst i Östersund. Litet av sekelskifte och jugend vilar över verken. Det gäller särskilt ramarna med slingerdekor av pressade växter.

Anna-Britta Nilsson

Medryckande konstresa utan söt romantisering

■ 4 januari i år avled Harry Vincent Hellgren. Åre Konstförening hade redan under hösten planerat den utställning av Hellgrens konst som nu fram till 28 mars visas på Kulturhuset i Järpen. Vi får här se ett 30-tal oljor, övervägande landskap, där färgen och det expressiva anslaget är de bärande elementen.

Upptäckare

Det brukar heta att konst är ett sätt att se och här har vi en natur som filterats genom Hellgrens speciella öga.

– Hans landskap kränger och vränger och färgerna är gärna starka med kraftfulla kontraster. Det finns en kraft och livsglädje i dessa bilder som är smittande och samtidigt en känslans och uttryckets äkthetskrav. Han måste ha varit en förundrad upptäckare där andra går blinda av vanan att se.

Naivism

Jag upplever hans konst som en blandning av realism, fantasi och naivistisk enkelhet, där många av hans målningar har en nerv och en poetisk inlevelse som kan ge lyftning åt den slaskigaste vinterdag. Han söker uttrycket, den konstnärliga klokheten eller en galenskap, som inte kan värderas efter reella kvaliteter. Konst och liv blandas till en medryckande saga utan söt romantisering. Små förskjutningar, små och ibland stora dissonanser, skapar det intressanta, det speciella, det lyxiskt ömsinta och ibland det dramatiska kraftfulla.

Hans måleri, som har rötter i en tradition från Eric Hallström till Bror Hjort, är en påminnelse

Foto: Tom Widlund

Fjällgårdar är en av de oljor av konstnären Harry Vincent Hellgren som ställs ut i Järpen.

om det äkta i en tid som hyllar det konstlade.

Det är inte alla förunnat, att efter ett långt och strävsamt liv få den uppskattning man är värd.

– Jag beklagar att Harry Vincent Hellgren aldrig fick uppleva denna utställning.

Tom Widlund

Storbäcken. Ett motiv där konsten förvandlas till en medryckande saga med kraft och livsglädje.

Harry Vincent Hellgren, *Solnedgång över Sarek, Rapadalen*, oljemålning ca 100 x 80 cm.

Anita Pettersson, f. 1943, Kila, Sala, den 11 mars 2021:

Jag och Nils-Erik var till hans ateljé, som han inrett ovanpå plåtverkstaden i Möklinta, men då hade han inte tavlan klar. Han kom sedan hem till oss i Österbännbäck med tavlan. Den hade inte torkat färdigt, så vi fick vara försiktiga med vissa partier på tavlan! Han la på ganska tjocka lager med palettkniv.

Vi var till hans utställning i Galleri S:t Paul i Stockholm. Han ställde ut ett 10-tal tavlor. Jag minns en väldigt fin tavla med granskog som han skulle ha 10 000 kr för.

Han drabbades av giftstruma och var nästan blind på slutet. Därav de mörka glasögonen. Familjen flyttade sedan till Jämtland.

Harry Vincent Hellgren, oljemålning 51 x 51 cm.

Harry Vincent Hellgren, *Sarek*, Oljemålning på duk 101 x 101 cm. Stockholms Auktionsverk Online 2014.

Harry Vincent Hellgren, *Sarek II*, oljemålning, foto från Internet.

Harry Vincent Hellgren, oljemålning 58 x 59 cm.

Harry Vincent Hellgren, *Postbuss*, oljemålning 66 x 66 cm. Metropol auktioner.

Harry Vincent Hellgren, oljemålning 80 x 92 cm.

Harry Vincent Hellgren, oljemålning 100 x 100 cm. Möklintagårdens samlingar.

Harry Vincent Hellgren, *Timmerbröten*, oljemålning 100 x 100 cm.

Harry Vincent Hellgren, *Miljö*, oljemålning, 32 x 32 cm.

Harry Vincent Hellgren, *Oväder*, oljemålning 50 x 50 cm.

Harry Vincent Hellgren, *Hållplats*, oljemålning 48 x 58 cm.

Harry Vincent Hellgren, *Vintermorgon*, oljemålning 64 x 64 cm.

Harry Vincent Hellgren, *Höst 1*, oljemålning 100 x 100 cm.

Harry Vincent Hellgren, oljemålning 100 x 100 cm.

Harry Hellgren har avlidit.

Konstnären Harry Vincent Hellgren, Bleckåsen, Alsen, Jämtland har avlidit 67 år gammal.

Han var född och uppvuxen i Vinlidsberg, Västerbotten och kom i ungdomsåren till Östersund där han utbildade sig till bilplåtslagare. Han arbetade under några år i Järpen innan han kom till Möklinta där han startade ett eget bilplåtslageri. Harry Hellgren och hans familj blev kvar där i 20 år, men längtan hem till Jämtland blev till slut stor och tillsammans med makan Ruth köpte han villan i Bleckåsen. Där har han också haft sin ateljé de senaste fem åren.

1975 började Harry Hellgren måla på heltid. Hans måleri är särpräglad. Ofta valde han naturmotiv och framställde dem med pastos, tjock färgpåläggning.

Han hade många utställningar i salatrakten under tiden i Möklinta.

Trots sin svåra sjukdom hade Harry Hellgren nära till skratt och hans humor smittade av sig på andra.

Närmast anhöriga är makan Ruth och tre barn med familjer.

Vår älskade

Harry Vincent Hellgren

f. 18/7 1925

har efter lång tids sjukdom lämnat oss, syskon, släkt och vänner i stor sorg och saknad, men i ljus minne bevarad.

Alsen den 4/1 1993

RUTH
Barn och Barnbarn

Älskad — Saknad

Begravningsakten äger rum i Alsens kyrka lördagen den 9 januari kl. 11.00. Därefter inbjudes till minnestund i Församlingshemmet.

Tänk på Cancerfonden.